

DECIZIE

30 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Iuliana Oprea
Galina Stratulat
Oleg Sternioală
Ion Druță

examinând recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Bălți - Gaz”

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de lichidatorul Societății pe Acțiuni „Glodeni – Zahar”, Sergiu Bevziuc împotriva Întreprinderii Mixte „Magt – Vest” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la declararea nulității actelor juridice

împotriva hotărârii Curții de Apel Bălți din 30 octombrie 2015, prin care a fost respinsă acțiunea

constată:

La 30 aprilie 2014, lichidatorul SA „Glodeni – Zahar”, Sergiu Bevziuc a depus o cerere de chemare în judecată împotriva ÎM „Magt – Vest” cu privire la declararea nulității contractelor de locațiune și arendă.

În motivarea acțiunii a invocat că contrar dispozițiilor art. 69 și art. 104 din Legea insolvenței, administratorul insolvenței SA „Glodeni Zahar” a încheiat contractul de locațiune nr. 6/10 din 28 iulie 2010 și contractul de arendă nr. 4 din 28 iulie 2010 cu SRL „Magt - Vest”, în mod unilateral și fără acordul adunării creditorilor, din acest motiv contractele enumerate nu pot avea efecte juridice.

Susține că tranzacția în cauză afectează nemijlocit creditorii SA „Glodeni Zahar”, care nu-și pot recupera creanțele.

Își întemeiază pretențiile în baza art. 66, 69, 104, 105 din Legea insolvenței, art. 243, 244, 245, 247 din CPC.

Solicită rezilierea contractului de locațiune nr. 6/10 din 28 iulie 2010 și a contractului de arendă nr. 4 din 28 iulie 2010.

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 14 iulie 2014, SRL „Bălți – Gaz” a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu.

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 22 octombrie 2014, SA „Moldovagaz” a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu.

La 30 octombrie 2014, lichidatorul SA „Glodeni Zahar”, Sergiu Bevziuc a depus cerere de modificare a cererii de chemare în judecată prin care a solicitat declararea nulității contractului de locațiune nr. 6/10 din 28 iulie 2010 și contractului de arendă nr. 4 din 28 iulie 2010.

Prin hotărârea Curții de Apel Bălți din 02 decembrie 2014 a fost respinsă cererea de chemare în judecată declarată de SA „Glodeni Zahar” în proces de faliment împotriva ÎM „Magt-Vest” SRL cu privire la declararea nulității contractelor de locațiune nr. 6/10 din 28 iulie 2010 și de arendă nr. 4 din 28 iulie 2010, ca tardivă.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 04 martie 2015 a fost admis recursul declarat de SRL „Bălți-Gaz” și recursul declarat de SA „Glodeni-Zahar”, casată hotărârea Curții de Apel Bălți din 02 decembrie 2014 și remisă pricina spre rejudecare la Curtea de Apel Bălți, în calitate de instanță de insolabilitate, în alt complet de judecată.

Prin hotărârea Curții de Apel Bălți din 30 octombrie 2015 a fost respinsă cererea de chemare în judecată înaintată de lichidatorul SA „Glodeni - Zahar”, Sergiu Bevziuc împotriva ÎM „Magt – Vest” SRL cu privire la declararea nulității actelor juridice.

La 24 decembrie 2015, SRL „Bălți - Gaz” a depus cerere de recurs împotriva hotărârii Curții de Apel Bălți din 30 octombrie 2015, solicitând repunerea în termen a cererii de recurs, admiterea cererii de recurs, casarea hotărârii contestate și pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că hotărârea de încheiere a contractului de locațiune nr. 6/10 din 28 iulie 2010 și contractului de arendă nr. 4 din 28 iulie 2010 cu ÎM „Magt – Vest” SRL a fost luată unilateral de către administratorul insolabilității, fără acordul adunării creditorilor, fapt ce intră în contradicție cu Legea insolabilității și nu poate avea efecte juridice.

Mai mult ca atât, tranzacția în cauză afectează nemijlocit creditorii SA „Glodeni - Zăhar”, care nu-și pot recupera creanțele.

Sușține că prin hotărârea Curții de Apel Economice din 17 noiembrie 2009 față de SA „Glodeni – Zahăr” a fost intentat procesul de insolabilitate, în calitate de administrator de insolabilitate fiind numită ÎI „Laura Țurcan”.

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 17 septembrie 2013, SRL „Bălți – Gaz” a fost admis în procesul de insolabilitate în calitate de creditor garantat cu 20700000 lei, creditor chirografar de rangul V cu 18508757 lei și creditor de rang inferior VI cu 66893 lei.

Relatează că creanța de 20700000 lei este garantată prin contractul de cesiune din 06 august 2012 și contractul de gaj din 11 decembrie 2008 cu nr. de înregistrare 114852/18255, prin care este gajat în favoarea SRL „Bălți – Gaz” zahăr în cantitate de 2500 tone în sumă de 18750000 lei și borhot din sfeclă în cantitate de 1500 tone în sumă de 1950000 lei, în total 20700000 lei.

Indică că în baza contractului de locațiune a imobilului cu destinație nelocativă nr. 6/10 din 28 iulie 2010, bunurile gajate indicate mai sus se află la păstrare în depozitele situate în or. Glodeni, str. Ștefan cel Mare, nr. 48 al ÎM „Magt-Vest” - SRL Fabrica de Zahăr din Glodeni.

Menționează că administratorul insolabilității Laura Țurcan, deși era obligată, nu a coordonat cu comitetul creditorilor și nici cu Adunarea creditorilor

stabilirea locului de păstrare a bunurilor masei debitoare ce aparține SA „Glodeni-Zahăr” și a condițiilor de transmitere la păstrare a acestora.

Consideră că în situația în care administratorul insolvenței a intenționat să încheie contract privind locațiunea și arenda cu SRL „Magt – Vest”, fără acordul comitetului creditorilor, contractul urma să fi încheiat cu ÎM „Laura Țurcan” cu indicarea faptului, că remunerația va fi achitată de ea însăși. În alt caz, aceasta nu a fost împuternicită să încheie contract de locațiune ce ține de masa debitoare fără acordul comitetului creditorilor.

Mai relatează că administratorul insolvenței Laura Țurcan, pe lângă faptul că a semnat contractul de păstrare fără a coordona cu creditorii, a stabilit și prețul pentru plata chiriei fără a oferi posibilitate comitetului creditorilor sau, după caz, adunării creditorilor să determine cuantumul remunerației celui care preia spre păstrare bunurile din masa debitoare prin transmiterea în locațiune a spațiului cu destinație nelocativă, or, în conformitate cu dispozițiile art. 109 alin. (4) din Lege, administratorul insolvenței era obligată să coordoneze și să ajusteze prețul locațiunii cu cerințele creditorilor.

De asemenea, consideră că Laura Țurcan nu a fost în drept să determine și să mențină fără acordul creditorilor cuantumul remunerației ÎM „Magt – Vest” SRL.

Totodată, invocă și faptul că administratorul procesului de insolvență Laura Țurcan, niciodată nu a efectuat inventarierea masei debitoare a întreprinderii, nu le-a luat în posesie, nu a devenit depozitarul lor judiciar și nu este în drept să contracteze careva acte juridice în privința bunurilor masei debitoare, inclusiv să hotărască în mod unilateral în privința locului de păstrare a bunurilor și prețului pentru închirierea imobilului în acest scop.

Prin urmare, este cert că orice acțiune de plasare, ridicare și transportare a zahărului în aceste condiții este tratată ca fiind ilegală.

Indică că s-a mai stabilit că la momentul încheierii contractului de locațiune nr. 6/10 din 28 iulie 2010 cu ÎM „Magt – Vest”, administratorul nu a asigurat conservarea, păstrarea și paza masei debitoare, dar în prezent administratorul insolvenței intenționează să prejudicieze și mai mult masa debitoare prin achitarea din contul bunurilor găzduite prețul pentru locațiunea încăperilor pentru păstrarea acestor bunuri.

Astfel, consideră că contractul de locațiune nr. 6/10 din 28 iulie 2010 și de arendă semnate dintre administratorul insolvenței Laura Țurcan și ÎM „Magt – Vest” SRL sunt lovite de nulitate absolută, deoarece contravin normelor imperative ale legii și anume, art. 68 alin. (3) și art. 109 alin. (4) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, art.65, 116, 125 din Legea insolvenței nr. 632 din 14 noiembrie 2001.

Prin referința depusă de lichidatorul SA „Glodeni Zahar”, Sergiu Bevziuc a fost solicitată admiterea cererii de recurs.

Conform cu art. 8 alin. (1) al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, hotărârile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Din materialele dosarului rezultă că la data de 30 octombrie 2015 a fost pronunțat doar dispozitivul hotărârii contestate, iar copia deciziei motivate a fost expediată în adresa părților la 10 decembrie 2015, fapt confirmat prin scrisoarea de

însoțire anexată (f. d. 152), aceasta fiind recepționată de recurentă la 11 decembrie 2015 (f. d. 163).

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 24 decembrie 2015, în termen.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea hotărârii instanței de insolvabilitate din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

Din materialele dosarului rezultă că prin hotărârea Curții de Apel Economice din 17 noiembrie 2009 în privința SA „Glodeni – Zăhar” a fost intentat procesul de insolvabilitate, ca administrator fiind desemnată ÎI „Laura Țurcan”.

Se mai constată că la 28 iulie 2010, administratorul insolvabilității Laura Țurcan a încheiat cu ÎM „Magt – Vest” SRL contractul de locațiune nr. 6/10 și contractul de arendă nr. 4 (f. d.4, 6 – 7).

Din conținutul contractului de locațiune menționat rezultă că ÎM „Magt – Vest” SRL a dat în locațiune SA „Glodeni – Zăhar” imobilul cu destinație nelocativă, încăpere cu suprafața de 2776 m², cu prețul chiriei în cuantum de 73286, 40 lei pe lună, durata contractului, potrivit pct. 4.1., fiind până la data eliberării depozitului.

Iar prin contractul de arendă nr. 4 din 28 iulie 2010, SA „Glodeni – Zahar” a transmis în arendă ÎM „Magt – Vest” SRL 3 mijloace de transport cu destinație agricolă, durata contractului, potrivit pct. 2.2., fiind până la data eliberării depozitului, obiect al contractului de locațiune nr. 6/10 din 28 iulie 2010.

Instanța de recurs reține că instanța de insolvabilitate, fiind investită cu judecarea pricinii, având ca obiect declararea nulității contractului de locațiune nr. 6/10 din 28 iulie 2010 și contractului de arendă nr. 4 din 28 iulie 2010, corect a constatat netemeinica acțiunii înaintată de lichidatorul Societății pe Acțiuni „Glodeni – Zahar”, respingând-o.

În susținerea opiniei enunțate se va reține că valabilitatea actului juridic civil este guvernată de legea în vigoare la momentul încheierii actului juridic, care în speță este Legea insolvabilității nr. 632 – XV din 14 noiembrie 2001.

Or, după cum a fost menționat mai sus, actele declararea nulității cărora se solicită în pricina dată, au fost încheiate la 28 iulie 2010, prin urmare sub imperiul Legii insolvabilității nr. 632 – XV din 14 noiembrie 2001, abrogată la 14 martie 2013.

La caz, însă, se constată că lichidatorul SA „Glodeni Zahar” și-a întemeiat cererea de chemare în judecată cu privire la declararea nulității contractului de locațiune nr. 6/10 din 28 iulie 2010 și contractului de arendă nr. 4 din 28 iulie 2010, prin prisma prevederilor art. 68, 69 și 162 alin. (4) și (5) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, în vigoare din 14 martie 2013.

Ca urmare, instanța de insolvabilitate corect, prin prisma prevederilor art. 240 alin. (3) CPC, care indică că instanța de judecată adoptă hotărârea în

limitele pretențiilor înaintate de reclamant, a constatat că acțiunea lichidatorului SA „Glodeni Zahar” se bazează pe prevederi legale ce nu sunt aplicabile la caz.

Față de considerentele expuse se constată a fi lipsit de suport și critica recurentului SRL „Bălți-Gaz” în sensul că administratorul Laura Țurcan, a încheiat contractele din 28 iulie 2010 cu încălcarea prevederilor art. 66 alin. (1) lit. q) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, deoarece nu a coordonat cu creditorii semnarea contractului de locațiune nr. 6/10 din 28 iulie 2010 cu ÎM „Magt – Vest” SRL.

Or, și acest argument se bazează pe prevederi legale, care nu erau în vigoare la momentul încheierii actului juridic contestat.

Pe de altă parte, conform art. 125 alin. (1) din Legea insolvenței nr. 632 – XV din 14 noiembrie 2001, în vigoare la momentul încheierii actelor juridice anularea cărora se solicită în prezenta speță, administratorul poate săvârși acțiuni juridice de o importanță deosebită pentru procesul de insolvență numai cu aprobarea comitetului creditorilor. În cazul în care comitetul creditorilor nu a fost format, administratorul trebuie să primească aprobarea adunării creditorilor.

Iar alin. (2) a normei enunțate indică că aprobarea adunării creditorilor, specificată la alin.(1), este necesară îndeosebi pentru:

a) înstrăinarea întreprinderii, unei secțiuni, unui depozit, unui alt bun imobil, a participațiunilor debitorului în alte întreprinderi sau a dreptului la venituri periodice;

b) primirea unui credit care poate greva masa debitoare;

c) reluarea, renunțarea la un proces cu o valoare importantă, încheierea unei tranzacții de împăcare sau încheierea unei clauze arbitrale.

Ca urmare, raportând la caz și aceste prevederi legale este evident că contractul de locațiune nr. 6/10 din 28 iulie 2010 și contractul de arendă nr. 4 din 28 iulie 2010 semnate de către administratorul Laura Țurcan nu se referă la categoria actelor de proporții, menționate în norma suscitată.

Nu constituie temei de admitere a recursului nici argumentul recurentului precum că administratorul insolvenței Laura Țurcan, deși era obligată, nu a coordonat cu comitetul creditorilor și nici cu Adunarea creditorilor stabilirea locului de păstrare a bunurilor masei debitoare ce aparține SA „Glodeni-Zahăr” și a condițiilor de transmitere la păstrare a acestora.

Asta deoarece, conform art. 76 din Legea insolvenței nr. 632 – XV din 14 noiembrie 2001, printre atribuțiile principale ale administratorului se enumeră la lit. i) administrarea masei debitoare și la lit. j) asigurarea integrității masei debitoare, asigurarea prin contract a bunurilor.

Totodată, potrivit dispozițiilor art. 78 alin. (1), (3) și (5) din legea menționată administratorul își exercită atribuțiile cu diligența unui bun profesionist, acționând pe propria răspundere. În cadrul procesului de insolvență, toate acțiunile administratorului sunt orientate spre păstrarea, majorarea și valorificarea cât mai eficientă a masei debitoare prin toate mijloacele legale disponibile, pentru executarea cât mai deplină a creanțelor creditorilor. Administratorul efectuează pe bază de concurs orice cumpărare, transmitere în gestiune a bunurilor din masa debitoare sau orice angajare de specialiști sau experți, cu excepția cazurilor în care, la solicitarea administratorului, adunarea sau comitetul creditorilor stabilesc altfel.

În conexiunea celor relatate, instanța de recurs, prin prisma jurisprudenței CEDO și anume cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995, unde Curtea a menționat că „... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes”, consideră necesar de a respinge și alte argumente invocate în recurs în sensul celor descrise.

Față de cele ce preced și având în vedere că hotărârea primei instanțe este întemeiată, iar temeiurile invocate de către recurent sunt nejustificate și se combat prin cele relatate mai sus, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și a menține hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, art. 445 alin. (3) Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se respinge recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Bălți - Gaz” .

Se menține hotărârea Curții de Apel Bălți din 30 octombrie 2015 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de lichidatorul Societății pe Acțiuni „Glodeni – Zahar”, Sergiu Bevziuc împotriva Întreprinderii Mixte „Magt – Vest” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la declararea nulității actelor juridice.

Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iuliana Oprea

Galina Stratulat

Oleg Sternioală

Ion Druță